

На парламентарним изборима одржаним у Белгији 13. јуна победила је сепаратистичка партија НВО која се залаже за отцепљење северног дела Белгије који насељавају Фламаци где чине већину од око 10 милиона становника. С друге стране, приближно четири милиона Валонаца који живе на југу земље залажу се за очување целовитости Белгије. Иначе у овој области победила је социјалистичка партија. Након ових избора подела Белгије, о којој се већ дуго говори, постаје све актуелнија. Наиме, Фламаци, који припадају холандском говорном подручју, и франкофонске Валонце, који говоре француским језиком, осим језичко-културне деле и разлике у погледу богатијег и развијенијег севера у односу на нешто сиромашнији југ.

Странка НВО је освојила 27 од укупно 150 скупштинских мандата, али неће моћи да сама формира владу. Изненађујуће је то да је лидер ове партије, која позицију у белгијском парламенту има од 2003. године, Барт Де Вивер изјавио како не жели да буде премијер Белгије. Међутим, ова партија тежи независности Фландрије. Де Вивер је изјавио: “Ми не желимо револуцију, већ меку еволуцију према бољим структурама. Наш федерализам је све само не кохерентан и транспарентан. Ово је земља са немогућим институцијама које једноставно не функционишу.“ [\[1\]](#)

Свакако, неверне Томе у ЕУ упорно одбијају да поверују у чињеницу да је распад земље све ближи. Чак иако премијер Белгије буде из редова валонских социјалиста, питање је колико би једна таква влада трајала.

Политички уредник фламанског дневног листа *Де Стандард* Воутер Фершелден за ВВС је изјавио како је са сваким изборима распад земље све ближи:

“Два дела земље су сасвим различито гласала – у Фландрији, на северу земље, убедљиво су победили фламански националисти, који теже распаду земље, док су на југу, у Валонији, најјачи франкофонски социјалисти, који се залажу за очување Белгије као федералне државе....”

[\[2\]](#)

Режис Дундоа, аналитичар са Слободног универзитета у Бриселу, изјавио је да наводно само мањина становништва Фландрије подржава разлаз Фламанаца и Валонаца. Осим тога, он је направио паралелу и са Косовом својом тврдњом да у Белгији не може доћи до тензија јер за разлику од Србије у случају Белгије никада није било тероризма и да

Фламанци као већински народ теже да се одвоје од франкофонских Валонаца који су мањина у земљи са 4,5 милиона становника. Међутим, ова његова изјава очигледно није у складу са тврдњом да само мали део Фламанаца подржава независност. Осим тога Фершелден сматра да ни евентуални разлаз између Валоније и Фландрије који је све извеснији, не би био тако једноставан: “Извесно је”, додаје Фершелден, “да евентуални развод Фламанаца и Валонаца не би био ‘плишани’, као у случају раздвајања Чеха и Словака.”

Наравно, не можемо да говоримо о сукобу Фламанаца и Валонаца који би евентуално ескалирао у нешто озбиљније, али је очигледно да би распад земље довео до огромних проблема који не би били ограничени само на Белгију. Напротив, стабилност читаве Уније умногоме зависи од будућности Белгије, а нарочито од будућег статуса Брисела.

Посебно питање је каква би била судбина главног града Белгије уколико би дошло до поделе. Веома је тешко одговорити на ово питање пре свега зато што у овом милионском граду живе обе заједнице, али већина јесу припадници валонске мањине иако се Брисел територијално налази на подручју које историјски припада Фландрији. Наравно, огроман проблем представља чињеница да је Брисел главни град ЕУ. Осим тога у Бриселу се налази и седиште НАТО. Због свега овога подела Белгије би имала велике последице по политичко уређење Уније. Ситуацију нарочито отежава поменута чињеница да Брисел са већинским франкофонским становништвом представља енклаву у Фландрији.

Фершелден је за BBC изјавио да је: “Један од разлога што се ова земља још није распала је то што је Брисел тешко поделити. Није сасвим јасно шта би било са тим градом у коме живе припадници обе заједнице и кога нису спремни да се одрекну ни једни ни други. Одговор на питање шта би било са Бриселом још није понудио ниједан политичар.”

Каква је онда будућност Белгије? Да ли је распад ове земље која постоји од 1830. потпуно изванредан? Ово би био случај уколико би Де Вивер постао премијер, међутим, веома је занимљиво да то он не жели, тако да ће по свему судећи Белгија добити социјалисту, франкофонског премијера. Поставља се питање зашто се он одлучио за тако нешто? Упркос изјавама, очигледно је да ни сам Де Вивер још увек није спреман да и у дело спроведе свој програм захваљујући коме је освојио већину у парламенту. Лидер партије НВО свестан је да евентуална подела Белгије не би прошла тако глатко као у случају Чехословачке јер постоје јаке тензије између Валонаца и Фламанаца.

Фершелден је такође изјавио да “анкете показују да чак ни на северу земље успостављање независне фламанске државе нема подршку апсолутне већине становника, али већина фламанских странака то жели. Приморане су међутим, да са франкофонским партијама стално преговарају о формирању коалиционе владе.”

Занимљив је резултат последњих парламентарних избора у Холандији и у којима је одличан резултат забележила ултрадесничарска антиисламистичка партија, коју води националиста Герт Вилдерс, која је освојила 23 места у парламенту, што је за чак 14 места више него на прошлим изборима. Све ово упућује на то да се националистичке тежње Холанђана у матици постепено преливају и на суседну Белгију тако да ови избори без сумње имају велики утицај на ФламANCE који припадају холандском говорном подручју. [3]

Око две трећине Француза који живе у пограничном делу Валоније и Француске желели би да се та област прикључи Француској уколико се Белгија распадне, показала је анкета „Ифоба“, урађена за француски дневник *Франс соар*. Анкета је урађена уочи парламентарних избора у Белгији. Да ли ће неверне Томе у Унији и даље затварати очи пред очигледним?

[1] <http://www.blic.rs/Vesti/Svet/193352/Lider-flamanske-partije-sanja-o-podeli-zemlje>

[2] http://www.bbc.co.uk/serbian/news/2010/06/100614_belgium_elex.shtml

[3] http://www.bbc.co.uk/serbian/news/2010/06/100609_holland_elections.shtml